

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΚΗΔΙΑ ΟΔΗΓΕΙ ΣΕ ΔΙΕΘΝΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ – ΚΗΔΕΙΑ

Όσα δραματικά και τραγικά συμβαίνουν στη δύσμοιρη Ουκρανία, που μπορεί να αποτυπωθούν δραματικά με τις λέξεις που πρόφερε Ουκρανή πρόσφυγας όταν ρωτήθηκε πως αισθάνεται, «πανικό, αίμα, κλάμα, στεναγμούς», έχουν, υποτίθεται, συγκλονίσει την παγκόσμια κοινή γνώμη εκτός, βέβαια, των διεφθαρμένων από την αλαζονεία της εξουσίας, τους κατά το Δημοσθένη «παραξίαν ευτυχούντες», και των «ιδιωτών». Όμως, κάθε σοβαρός και υπεύθυνος «πολίτης» (με την αρχαιοελληνική έννοια όπως και ο «ιδιώτης») απορεί και συγκλονίζεται από την αδιαφορία -ακηδία που πρυτανεύει στον κόσμο- εκτός εξαιρέσεων- αρχίζοντας από τους πολιτικούς και θρησκευτικούς ηγέτες, που όφειλαν να έχουν παρέμβει, με ειλικρίνεια, από την αρχή της τραγωδίας ώστε να σταματήσει η ανθρώπινη αιματοχυσία και να υπάρξει μια γενικά αποδεκτή λύση. Ευτυχώς, υπήρξε, τουλάχιστον, η διαμεσολάβηση Γαλλίας και Ισραήλ, και, βέβαια, της Τουρκίας, όμως όχι από γνήσια πρόθεση, αλλά από υποκριτική, υπολογιστική σκοπιμότητα, που προκαλεί ερωτηματικά δεδομένου ότι προσπαθεί να αποκρύψει τη δική της παράνομη και βάρβαρη εισβολή στην Κυπριακή Δημοκρατία, και ότι εξακολουθεί -για 48 χρόνια- να κατέχει στρατιωτικά τμήμα της, κατά παράβαση δεκάδων αποφάσεων του ΟΗΕ, του Διεθνούς Δικαίου και της Οικουμενικής Διακήρυξης του ΟΗΕ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, και, δυστυχώς, με την ανήθικη ανοχή τρίτων ισχυρών.

Επίσης, διεθνείς Οργανισμοί με πρώτο και καλύτερο τον κατεξοχήν αρμόδιο για θέματα ειρήνης, τον ΟΗΕ. Γιατί ουσιαστικά απουσιάζει; Και ο ΓΓ του Οργανισμού, γιατί δεν ανέλαβε ουσιαστικές πρωτοβουλίες ώστε να δικαιώσει τη θέση του και να περισώσει το κύρος του ΟΗΕ και το δικό του γόητρο; Οπωσδήποτε, είναι γνωστό ότι πρέπει να συμβουλευτεί τα Κράτη-Μέλη, ιδιαίτερα τα Μόνιμα του Συμβουλίου Ασφαλείας, που ενδεχομένως ορισμένα να μην στέργουν στην όποια εποικοδομητική διαμεσολάβηση, όμως, θα μπορούσε να μιμηθεί τον αείμνηστο ΓΓ Νταγκ Χάμμερτζολντ, ο οποίος στην περίπτωση του Κογκό διαφώνησε με τις δυο Υπερδυνάμεις και υπέβαλε την παραίτησή του, κάτι πρωτοφανές στην ιστορία του Οργανισμού- που προκάλεσε συγκίνηση και ενθουσιασμό στη Γενική Συνέλευση- αλλά δεν έγινε δεκτή, και στη συνέχεια επήγε προσωπικά να επιλύσει το πρόβλημα, αλλά, δυστυχώς, σκοτώθηκε σε αεροπορικό «ατύχημα». Ακόμη, ο ΓΓ έχει και ένα άλλο «βέλος» στη φαρέτρα του, την απόφαση 43/5 της 5^{ης} Δεκεμβρίου 1988 της Γενικής Συνέλευσης, η οποία ενέκρινε τη Διακήρυξη για την Πρόληψη και Απομάκρυνση Διενέξεων και Καταστάσεων που Μπορεί να Απειλήσουν τη Διεθνή Ειρήνη και Ασφάλεια και τον Ρόλο του ΟΗΕ στον Τομέα Αυτόν». Η Διακήρυξη αυτή ενισχύει τις εξουσίες του ΓΓ αλλάζοντας το δυνητικό “may” «μπορεί» σε επιτακτικό “should” «πρέπει», οπότεν έχει την ευχέρεια πρωτοβουλιών δικής του επιλογής.

Ωστόσο, ένα σοβαρό ερώτημα, που απασχολεί τον κόσμο, είναι γιατί περιφερειακοί Οργανισμοί, που είχαν ιδρυθεί υπό την αιγίδα του ΟΗΕ, όπως το ΝΑΤΟ, με σκοπό την προαγωγή των αρχών και των προνοιών του Χάρτη του ΟΗΕ, τον υποκαθιστούν, όπως συνέβη στην π. Γιουγκοσλαβία, στη Μέση Ανατολή κ.α.; QUID PRODEST? Μήπως αυτό υποδηλώνει άδηλη υπονόμηση του Οργανισμού προκειμένου να εξυπηρετηθούν συμφέροντα κερδοσκοπικών κυκλωμάτων; Θα πρόκειται περί παγκόσμιας τραγωδίας!

Τέλος, Οργανώσεις που έχουν συμβουλευτική θέση στο Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο του ΟΗΕ (ECOSOC) γιατί δεν παρεμβαίνουν με σχετικά διαβήματα; Ιδιαίτερα Ειρηνιστικά Κινήματα (Παρατηρητήρια Διεθνών Οργανισμών κ.ά.) καθώς και Διεθνή Ειδησεογραφικά Πρακτορεία και ΜΜΕ, Λογοτεχνικά κ.ά. Σωματεία, Πανεπιστήμια και άλλοι φορείς που ασχολούνται με διεθνή ζητήματα; Προφανώς, η ακηδία εργαλειοποιείται τεχνηέντως από κερδοσκοπικά κυκλώματα και κατορθώνει να διχάζει, να αποπροσανατολίζει, να φανατίζει κ.λπ. Και αρκεί ένας «ηγέτης», εγκάθετος, πειθήνιο όργανο σκοτεινών κυκλωμάτων, να προκαλέσει παγκόσμια τραγωδία. Το βίωσε φρικτά η ανθρωπότητα με τους Χίτλερ, Μουσολίνι, Στάλιν, Φράνκο, Πινোসέτ κ.ά. Οποία παρακμή, οποία Ύβρις! Και με όλα τα σημερινά τεκταινόμενα δικαιώνεται ο Όργουελ όταν προφήτευσε ότι στην εποχή μας ο πόλεμος θα θεωρείται ειρήνη! Το διαπιστώνει κάποιος από τον τρόπο που η φοβερή αυτή τραγωδία, ανθρωποσφαγή, παρουσιάζεται, προβάλλεται από διεθνή ΜΜΕ κ.ά. Έγινε ακόμη και αντικείμενο γελοιογραφιών! Φρίκη! Προφανώς, οι «Άρχοντες των Δαχτυλιδιών» δεν συγκινούνται μπροστά στις ανθρώπινες τραγωδίες. Οι άνθρωποι γι' αυτούς έχουν χάσει την αξία τους μπροστά στα κέρδη! Και ισχύει το αξίωμα στις Διεθνείς Σχέσεις ότι το κρατούν σύστημα στυγνού ανταγωνισμού δεν μπορεί να επιβιώσει χωρίς αντιπάλους, εχθρούς, οπότεν τους προκαλεί, τους επινοεί, τους δημιουργεί.

Τα τραγικά αποτελέσματα της διεθνούς ακηδίας τα βίωσε η ανθρωπότητα και στο παρελθόν, ιδιαίτερα στον Β' ΠΠ όταν, μεταξύ άλλων, οι Ναζί εξόντωσαν εκατομμύρια Εβραίων, αλλά οι υπόλοιπες εθνικότητες δεν αντέδρασαν γιατί δεν τους αφορούσε, αλλά όταν ήρθε η σειρά τους, δεν υπήρχαν άλλοι, εκτός των Ναζί, να τους υπερασπισθούν. Και τώρα, στην Ουκρανική τραγωδία, διαπιστώνουμε την αναβίωση φασιστικών μορφωμάτων που αποτελούν τρομερά επικίνδυνο οιωνό, και αν οι γνήσιες δημοκρατικές κοινωνίες δεν κινητοποιηθούν για την έγκαιρη και αποτελεσματική αντιμετώπισή τους, τότε, σίγουρα, θα έχει αρχίσει ο Γ'ΠΠ και ο Αρμαγεδδώνας. ΓΡΗΓΟΡΕΙΤΕ!

Π.Ι.Καραφωτιάς, τ.Διευθύνων Σύμβουλος του Γραφείου του ΟΗΕ για Ελλάδα, Κύπρο, Ισραήλ, καθηγητής Διεθνών Σχέσεων, συγγραφέας.